

prof. RNDr. Ernest Jucovič, DrSc.

(* 6.8.1926 Liptovský Hrádok – † 21.10.1998 Banská Bystrica)

Matematik, významná osobnosť slovenskej vedy, jeden zo zakladajúcich a neskôr vedúcich predstaviteľov slovenskej školy Teória grafov a popredný slovenský pedagóg.

PÔSOBENIE NA FAKULTE

r. 1971 – 1991 vedúci Katedry matematiky

VEDECKÝ PROFIL

Štúdiá na Karlovej univerzite v Prahe, pedagogická skúsenosť a pôsobenie na mieste odborného redaktora Štátneho pedagogického nakladateľstva v Prahe vychovali z neho pedagóga – špecialistu so záujmom o vedeckú prácu. Po návrate na Slovensko najskôr pôsobil na Pedagogickej fakulte UPJŠ v Prešove, kde bol aktívny aj ako predseda Jednoty českých a slovenských matematikov. Od roku 1966 pôsobil na Prírodovedeckej fakulte UPJŠ v Košiciach. Vedeckú prácu začínal v oblasti teórie vyučovania matematiky. Neskôr sa venoval výskumu kombinatorickej geometrie a najmä problematike metrických a kombinatorických vlastností mnohostenov. Získal viacero fundamentálnych výsledkov týkajúcich

sa vlastností mnohostenov nevpísateľných do guľovej plochy, geometrických možností uloženia kruhov v rovine, počtov stien určených typov v polyedrálnej grafoch či najdlhších kružniciach mnohostenov. Bol zakladateľom KOšického KOmbinatorického Seminára (v skratke KOKOS), na báze ktorého vznikla svetoznáma Košická škola kombinatorickej matematiky.

VÝZNAMNÉ PUBLIKÁCIE A VÝSLEDKY

Monografia *Konvexné mnohosteny* (Bratislava 1981), ktorá dodnes poskytuje inšpiráciu v danej problematike. Napísal vyše 60 vedeckých článkov z geometrie a teórie grafov, zbierku príkladov, niekoľko stredoškolských učebníc a článkov metodickeho charakteru.

„Bol to typ vedca, ktorému veľmi záležalo na jeho rodine a nesmierne si vážil zázemie svojho domova. Mal nás rád a snažil sa podeliť s nami o všetko pekné a príjemné, čo kedy sám zažil. Miloval liptovské hory, v ktorých sme strávili množstvo krásnych chvíľ. Ako dvanásťročná dievča som ho sprevádzala na služobnej ceste v Prahe, kde mi ukázal jej pamätihodnosti tak, ako si ich pamätal zo svojich štúdií. Mal dušu svetoobčana, ktorý si vážil ľudskosť a pozitívne hodnoty každého národa a každej kultúry. Z detských spomienok sa mi však otec najživšie vynára, ako si ceruzkou kreslí pre nás záhadné obrazce na každý kúsok nepopísaného papiera a dokonca aj na biele pingpongové loptičky.“

(zo spomienok dcéry prof. MUDr. Ruženy Tkáčovej, DrSc.)